

ня ЗЕД підприємства та відноситься до ознаки за формою впливу. Тому четвертий тип зв'язку утворює складова формування захищеності внутрішнього ринку з такими видом регулювання експортно-імпоротної діяльності підприємства, як захисне.

5. П'ятий тип зв'язку утворює економічна складова з такими видом регулювання експортно-імпоротної діяльності підприємств, як економічне.

Висновки. Отже, виходячи з проведених досліджень, слід зазначити, що разом з усіма позитивними, а так і з негативними сторонами зміни тарифних ставок мит в результаті вступу України до СОТ для вітчизняних підприємств легкої промисловості існує досить широкий спектр важливих питань, які пов'язані з активізацією експортно-імпоротної діяльності вітчизняних підприємств за допомогою посилення ролі митно-тарифного регулювання. Внутрішній взаємозв'язок митно-тарифного регулювання експортно-імпоротної діяльності з іншими видами регулювання у загальній класифікаційній структурі показує, що саме даний вид регулювання експортно-імпоротної діяльності підприємства є досить різноспрямованим та багатофункціональним і за допомогою свого спрямування спроможний здійснювати першочерговий вплив на експортно-імпортні операції вітчизняних підприємств.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Андрійчук В. Г., Хрупов Є. В. Трансформація митного тарифу України у контексті членства в СОТ та спричинені нею зрушення у вітчизняній зовнішньоекономічній політиці за умов глобальних кризово-рецесійних явищ // В. Г. Андрійчук, Є. В. Хрупов / Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. Науковий журнал. – 2011. – № 2. – С. 12-21.
2. Борисенко О. Особливості застосування митно-тарифних інструментів державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності // О. Борисенко / Державне управління та місцеве самоврядування : збірник наукових праць. – 2011. – № 4(11). – С. 172-179.
3. Войтов С. Г. Структурна детермінація митно-тарифного регулювання // С. Г. Войтов / Економічний часопис-XXI. Світове господарство і міжнародні економічні відносини. – 2012. – № 9-10. – С. 21-24.
4. Запорожець О. Система адміністрування митних платежів України // О. Запорожець / Вісник КНТЕУ. Фінанси та банківська справа. – 2012. – № 2. – С. 104-111.
5. Івашина О. Ф. Митно-тарифне регулювання зовнішньоекономічної діяльності в умовах економічної конкуренції // О. Ф. Івашина / Держава та регіони. Серія: економіка та підприємництво. – 2010. – № 2. – С. 89-93.
6. Квактун О. О. Методи та інструменти митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності України // О. О. Квактун / Економічний простір. – 2012. – № 64. – С. 10-18.
7. Крупін В. Є. Механізм державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності територіально-виробничих систем : автореф. дис. ... на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.03 «економіка та управління національним господарством» / В. Є. Крупін. – Львів, 2008. – 20 с.
8. Мельник Т. Тарифне регулювання у контексті членства України у СОТ // Т. Мельник / Вісник КНТЕУ. – 2009. – № 2. – С. 5-12.
9. Новікова К. І. Перспективні напрями розвитку мито-тарифного регулювання в Україні // К. І. Новікова / Держава та регіони. Серія: економіка та підприємництво. – 2010. – № 1. – С. 141-145.
10. Плахотна К. Є. Митно-тарифне регулювання в умовах лібералізації торгівлі // К. Є. Плахотна / Економічний часопис-XXI. Економіка та управління національним господарством. – 2012. – № 5-6. – С. 44-45.
11. Гребльник О. П. Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.ws/19411206/ekonomika/mehanizm_funktsionuvannya_tarifnoyi_sistemi_krayini.

УДК 631.15:338.124.4

Краснощок А.В.
аспірант

Луганського національного аграрного університету

ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО АНТИКРИЗОВОГО МЕХАНІЗМУ В АПК

У статті йде мова про необхідність дослідження та втіленні стратегії економічного розвитку регіону, яка сприяла б подоланню депресивного стану агропромислових регіонів, відродженню малих міст і українських сіл, прискоренню відновлення втраченого життєвого середовища у сільській місцевості, розвитку місцевої виробничої та соціальної інфраструктури, освоєння занедбаних сільськогосподарських та інших земельних угідь. Визначення підходів до побудови та розвитку державного і господарського управління сільським господарством, а також місцевого самоврядування на сільських територіях з урахуванням кризових ситуацій є одним з найбільш важливих і складних завдань.

Ключові слова: антикризове управління, антикризова програма, економічний антикризовий механізм, економічний розвиток регіонів, підприємства аграрного сектора економіки, сільське господарство.

Краснощок А.В. ФОРМИРОВАНИЕ И ФУНКЦИОНИРОВАНИЕ ЭКОНОМИЧЕСКОГО АНТИКРИЗИСНОГО МЕХАНИЗМА В АПК

В статье речь идет о необходимости исследования и воплощении стратегии экономического развития региона, которая способствовала бы преодолению депрессивного состояния агропромышленных регионов, возрождению малых городов и украинских сел, ускорению восстановления утраченной жизненной среды в сельской местности, развитию местной производственной и социальной инфраструктуры, освоению заброшенных сельскохозяйственных и иных земельных угодий. Определение подходов к построению и развитию государственного и хозяйственного управления сельским хозяйством, а также местного самоуправления на сельских территориях с учетом кризисных ситуаций является одной из наиболее важных и сложных задач.

Ключевые слова: антикризисное управление, антикризисная программа, экономический антикризисный механизм, экономическое развитие регионов, предприятия аграрного сектора экономики, сельское хозяйство.

Krasnoshchok A.V. ESTABLISHMENT AND OPERATION OF THE ECONOMIC CRISIS MECHANISM IN AGROINDUSTRIAL COMPLEX

The article discusses the need for research and implementing strategies for economic development in the region, which would help to overcome depression agro-regions, the revival of small towns and Ukrainian villages, the recovery of the lost living environment in rural areas, development of local industrial and social infrastructure, development of abandoned agricultural and other land. Accordingly, the definition of approaches to the construction and development of state and economic management of agriculture and local government in rural areas in view of crisis is one of the most important and difficult tasks.

Keywords: anti-recessionary management, the anti-recessionary program, the economic anti-recessionary mechanism, regional economic development, the enterprises of the agricultural sector, agriculture.

Постановка проблеми. На сьогодні в аграрному секторі економіки намітилася негативна тенденція у розвитку діяльності сільськогосподарських підприємств. Різко зменшилося виробництво сільськогосподарської продукції, виникла проблема продовольчої безпеки. Більше 50% аграрних підприємств знаходяться в стані катастрофічної руйнівної кризи і кризи банкрутства. Причинами такого стану є зовнішня і внутрішня диспропорція, притаманна сільському господарству, коли лібералізація цін має руйнівні наслідки для економічної реконструкції галузі. Все це вимагає дієвого економічного антикризового механізму, який зміг би подолати всі негативні наслідки в структурі управління АПК.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження питань антикризового управління вітчизняних економістів таких, як Б.А. Василенко, В.Н. Гончаров, Н.А. Горелов, А.Д. Гудзинський, Н.А. Ций, С.М. Іванюта, С.Я. Салига, К.С. Салига, Н.М. Сіренко, М.М. Шевченко і зарубіжних – С.С. Бузановської, А.Г. Грязнов, А.П. Градов, А.Д. Катаєв, С.М. Коротков, І.К. Ларіонов, Г.К. Таль, Е.А. Татарников, А.С. Тітков, П. Фіцпатрік, Г.І. Ханін, А. Хикман не містять достатнього розкриття механізмів антикризового управління, а саме для сільськогосподарських підприємств, більшість з яких на сьогоднішній день перебувають у складних економічних умовах.

Постановка завдання. На основі викладеного метою даної статті є дослідження необхідності формування та функціонування механізмів антикризового управління діяльністю сільськогосподарських підприємств.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розглядаючи питання антикризового управління сільським господарством, необхідно завжди мати на увазі ті природні специфічні здібності аграрного виробництва, які ставлять його в особливе положення серед інших галузей.

При всьому різноманітті причин, які створили кризову ситуацію в агропромисловому виробництві, одна з головних полягає у втраті керованості процесами, які тут відбуваються. Відбувся розпад організаційної структури АПК, в яку входили сільське, лісове, рибне та водне господарство, переробна та харчова промисловість, матеріально-технічне постачання, аграрне сервісне обслуговування, сільське будівництво [1, с. 234].

Для здійснення радикальних змін у сільському господарстві потрібен адекватний механізм управління, за допомогою якого можна різко підвищити ефективність сільськогосподарського виробництва в умовах ринкових відносин. Необхідна система управління як економікою в цілому, так і кожним підприємством окремо з урахуванням його специфіки, щоб попереджати їх банкрутство.

Економічний антикризовий механізм аграрно-промислового комплексу в сучасних умовах, на нашу думку, слід розглядати як засіб взаємодії всіх структур інтегрованої системи в продовольчому ланцюгу

регіону з властивими йому специфічними формами і методами взаємодії на процес розширеного відтворення [2, с. 113]. Основні завдання, які необхідно вирішити в процесі формування економічного антикризового механізму:

- подолання диспаритету цін і створення умов, адекватних сталого і ефективного ведення сільськогосподарства як основи розвитку продовольчого комплексу;
- усунення диспропорцій і створення раціональної структури АПК;
- чітке і стабільне функціонування продовольчого ланцюга комплексу;
- забезпечення політики протекціонізму щодо вітчизняних товаровиробників продовольства.

Економічний антикризовий механізм функціонування аграрно-промислового комплексу повинен стати основним регулятором продовольчого ланцюга і забезпечити облік економічних і соціальних інтересів суспільства.

Вирішення цих завдань можливе за умови дотримання таких основних принципів формування економічного антикризового механізму:

- розвиток аграрно-промислового комплексу на основі різноманіття форм власності та організаційно-правових форм підприємств;
- регулювання ціноутворення (його свобода для підприємств у певних межах, каналах реалізації);
- регульована самостійність підприємств в комплексі;
- поєднання прямих зв'язків сільськогосподарських підприємств з переробними, торговельними та підприємствами громадського харчування на основі взаємної зацікавленості і відповідальності;
- забезпечення розширеного відтворення аграрно-промислового комплексу за рахунок власних доходів як головного джерела отримання коштів на ці цілі.

Економічний антикризовий механізм функціонування АПК представляється нам як система, що складається з взаємозалежних і взаємообумовлених підсистем. Ці фактори-підсистеми забезпечують найбільші господарські результати при комплексній і збалансованій їх дії з виділенням пріоритетів на кожному даному етапі економічного розвитку. Ефективність і узгодженість функціонування кожної з підсистем визначають ефективність і дієвість економічного антикризового механізму в цілому [3, с. 29].

У плані реалізації державно-адміністративних заходів регулювання АПК в першу чергу, необхідні дії щодо зниження диспаритету цін, оскільки ціни і ціноутворення завжди надавали значний вплив на результати господарської діяльності підприємств АПК. Ослаблення диспаритету можливо за рахунок скорочення розриву між закупівельними цінами на сільськогосподарську продукцію та роздрібними цінами на продовольство. Для зниження цінового диспаритету доцільно встановлення контролю з боку держави, споживачів і виробників сільгосппродукції за використанням великих переробних потужностей

(як правило, монополістів в рамках регіону) за допомогою діяльності Антимонопольного комітету.

В умовах кризи економічний механізм повинен базуватися на поєднанні державного регулювання та саморегулювання, стимулювання і протекціонізму товаровиробників.

Економічний механізм функціонування аграрно-промислового комплексу має бути спрямований на забезпечення продовольчої безпеки України за рахунок пріоритетного розвитку власного виробництва на основі міжрегіонального поділу праці та зональної спеціалізації.

Досягнення цієї мети можливе лише за органічного взаємозв'язку із забезпеченням еквівалентності обміну між сільським господарством та промисловістю і підтримкою необхідної прибутковості сільськогосподарських підприємств усіх форм власності. Створення таких умов – один з першочергових заходів в антикризовому і стабілізаційному оздоровленні АПК.

Висновки з проведеного дослідження. Формування і функціонування економічного антикризового механізму АПК за розглянутими напрямками в тісному взаємозв'язку і взаємодії здійснюваних заходів в єдиній системі державного регулювання сприятиме наданню йому послідовного ринкового характеру.

З одночасної протекціоністської підтримкою села в рамках цільових регіональних програм такий механізм створить для господарств усіх категорій необхідні стимули підвищення рівня та ефективності виробництва. У поєднанні з раціональною діяльністю самих товаровиробників економічний антикризовий механізм стане дійсно активним комплексним капіталозберігаючим фактором, що дозволяє найбільш продуктивно використовувати матеріально-технічні, земельні та трудові ресурси.

Системна реалізація зазначених заходів сприятиме відновленню та збереженню ліквідності підприємств, підвищенню прибутковості та конкурентоспроможності їх продукції. Це, в свою чергу, буде сприяти ефективному розвитку АПК в цілому.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Беляев А.А. Антикризисное управление / А.А. Беляев, Е.М. Коротков : учебник. – М. : Юнити-Дана, 2009. – 311 с.
2. Букреев А.М. Антикризисное управление / Букреев А.М., Гончаров В.Н., Зось-Киор Н.В., Ильин В.Ю., Шевченко М.Н. : учебник. – Луганск : Элтон-2, 2012. – 415 с.
3. Павлик В.П. Управління сільськогосподарським підприємством у ринкових умовах / Економіка АПК. – 2009. – № 1. – С. 28-34.

УДК 658:621

Кривохатко Н.Д.

*аспірант кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва
Національного університету «Львівська політехніка»*

СТАН ПІДГОТОВКИ УПРАВЛІНСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

У статті проаналізовано стан підготовки управлінського персоналу в машинобудівних підприємствах. Визначено місце і роль кадрової служби в процесі розвитку управлінського персоналу. Ідентифіковано головні проблеми організації підготовки працівників апарату управління. Обґрунтовано необхідність раціоналізації процесу підготовки управлінського персоналу машинобудівних підприємств.

Ключові слова: управлінський персонал, підготовка, навчання, кадрова служба, машинобудівне підприємство.

Кривохатко Н.Д. СОСТОЯНИЕ ПОДГОТОВКИ УПРАВЛЕНЧЕСКОГО ПЕРСОНАЛА МАШИНОСТРОИТЕЛЬНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ

В статье проанализировано состояние подготовки управленческого персонала в машиностроительных предприятиях. Определены место и роль кадровой службы в процессе развития управленческого персонала. Идентифицированы основные проблемы организации подготовки работников аппарата управления. Обоснована необходимость рационализации процесса подготовки управленческого персонала машиностроительных предприятий.

Ключевые слова: управленческий персонал, подготовка, обучение, кадровая служба, машиностроительное предприятие.

Kryvohatko N.D. STATE OF MANAGEMENT PERSONNEL PREPARATION AT MACHINE-BUILDING ENTERPRISES

The state of management staff preparation at machine-building enterprises is analyzed. The place and role of the personnel department in the process of management staff development is determined. The main problems of organization of staff management preparation are identified. The necessity of rationalizing of management staff preparation process at machine-building enterprises is justified.

Keywords: management personnel, preparation, teaching, personnel department, machine-building enterprise.

Постановка проблеми. В умовах науково-технологічного розвитку та зростаючої ролі людського капіталу в формуванні кінцевих результатів діяльності господарюючих суб'єктів визначальне місце у розвитку підприємств машинобудування посідає ефективність діяльності управлінського персоналу. Своєю чергою, розробка пріоритетних напрямів удосконалення цієї діяльності вимагає безперервного процесу оновлення знань, вмінь, компетенцій та навичок на засадах організації раціональної підготовки працівників апарату управління підприємств машинобудування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми підготовки управлінського персоналу стали об'єктами досліджень наукових праць різних учених. Так, Ю. Дяченко опрацьовано онтологічні підходи до формування вимог до навчання персоналу [1]. У свою чергу, Т. Жуковська обґрунтувала мотиваційні механізми до розвитку творчих здібностей працівників апарату управління [2]. Організаційно-економічні аспекти управління професійним розвитком персоналу досліджено А. Козакевич та О. Побережною [6]. Роль навчання персоналу в забезпеченні адаптивного